

מ"ת 48094/05/16 - מדינת ישראל נגד טהה אבו גנים (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

09 יוני 2016

מ"ת 48094-05-16 מדינת ישראל נ' אבו גנים (עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ המתמחה אריאל וקנין

נגד

המשיב

טהה אבו גנים (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד רמי שלבי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו, על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לפשע ופציעה בנסיבות מחמירות.

1. עפ"י העובדות, בין פלג במשפחת המשיב ובין משפחת אלעסיי בלקיה, שעליה נמנים מנסור אלעסיי (להלן: **מנסור**) וסלים אלעסיי (להלן: **המנוח**), ניטש סכסוך במועד הרלוונטי לכתב האישום, בנוגע לקרקע ביישוב לקיה הסמוכה לבתים של משפחת אלעסיי. על רקע הסכסוך, בתאריך 19.3.2016 או סמוך לפני, קשרו המשיב ואחרים ממשפחתו שזהות מרביתם אינה ידועה למבקשת לפגוע במנוח ובמנסור ולגרום להם חבלות ופציעות. לשם כך, הצטיידו המשיב והאחרים בכלי רכב וכן במוטות עץ ובאלות (להלן: **הקשר**).

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 19.3.2016 סמוך לשעה 17:30 הגיעו סמוך לבתיהם של מנסור והמנוח, המשיב ואנשים רבים ממשפחת המשיב שזהות חלקם אינה ידועה למבקשת. האנשים לרבות המשיב הגיעו במספר כלי רכב כשהם מצוידים באלות ובמקלות. באותה עת היו מנסור והמנוח ליד הבית והתגלע ויכוח בין מנסור והמנוח לבין האנשים, כולל המשיב, שגלש לתגרה. במהלך הוויכוח תקף המשיב את המנוח ביחד עם שלושה אחרים כשבדו מוט עץ. המשיב הכה את המנוח בראשו והמנוח נפל על הקרקע, המנוח קם ואז המשיב הכה אותו שוב במקל בעורף והמנוח נפל על הקרקע ולא קם. במקביל, אנשים צעקו, ירו באקדח באוויר וחלק מהאנשים שזהותם לא ידועה תקפו את מנסור, שנפצע בפניו ונזקק לטיפול רפואי.

סמוך לאחר מכן, כשהמנוח מוטל על הקרקע ובני משפחה רצו לעברו, המשיב ורבים אחרים ברחו מהמקום כשחלק מכלי הרכב בהם הגיעו נותרו בזירת האירוע. המנוח הובהל באמבולנס לבית החולים סורוקה, לשם הגיע כשהוא כבר ללא רוח חיים. מותו של המשיב נגרם בשל אירוע לבבי, כשל חריף של הלב, על רקע חסימה כרונית כמעט מלאה של עורק כלילי, בעקבות מחלה איסכמית וטרשתית קשה של הלב.

2. ב"כ המבקשת ציין כי חקירת האירוע כמתואר החלה כחקירת עבירת רצח, אולם לאחר שהתקבלה חוות דעת בתיק הקובעת כי הסיבה למוות הינה כשל לבבי, הוגש כתב אישום בעבירות המיוחסות למשיב, אם כי הוסיף דבר הבהרה לחוות הדעת הרפואית שהתבקשה ובנוגע לקשר הסיבתי בין התקיפה לבין העקה, והדגיש כי במידה ועל פי ההבהרה ימצא קשר סיבתי תוגש בקשה לתיקון כתב האישום. אשר לתשתית הראייתית הפנה לשתי עדויות מרכזיות המבססות אותה והקושרות את המשיב לאירוע והעבירות המיוחסות לו. המדובר בהודעותיהם של **אחי המנוח, מנסור אלעסיי** אשר נטען זיהה את המשיב כמי שהכה ביחד עם אחר את המנוח, **ואחות המנוח נורה עיסאווי** אשר מוסרת גרסה לפיה המשיב הכה את המנוח במקל, המנוח נפל וכאשר ניסה לקום הכה אותו שוב והמנוח לא קם יותר.

3. ב"כ המשיב טען לכרסום מהותי בראיות בדמות סתירות מהותיות בעדותם של מנסור ונורה עסויי, אחיו של המנוח, כאלה היוורדות לשורש העניין. נטען למחדלי חקירה בהעדר ביצוע שחזורים והצבעה של העדים, ועוד נטענה טענת אפליה בין המשיב למעורבים האחרים אשר שוחררו ללא הגשת כתב אישום.

3. לאחר שענייני בתיק החקירה, מצאתי ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב. מחומר החקירה עולה כי בין **משפחת אלעסיי** היא משפחת קרבן העבירה, **למשפחת אבו גנים** אליה משתייך המשיב, קיים סכסוך בנוגע לקרקע הסמוכה לביתם של משפחת אלעסיי, בישוב לקייה.

מנסור אלעסיי (להלן: **מנסור**) בהודעתו הראשונה מיום 19.3.19 מתאר כי ביום 19.3.2016 סמוך לשעה 17:30 בעת ששהה אם אחיו המנוח בביתם בלקייה הם שמעו "חראקות" של רכבים ולכשיצאו לראות במה מדובר, ראו 3 רכבים שהגיעו לקצה הרחוב. יושבי הרכב פנו אל המנוח בצעקות תוך שהם צועקים "**בוא יא בן זונה נזיין אתכם**" (ע' 1 ש' 6). עוד עולה מהודעתו כי משפנו הוא והמנוח לאנשים לשאול לפשר העניין, תקפו האנשים את המנוח מי מבידיים, מי עם מקלות ומי עם ברזלים, הוא ביקש להגן על המנוח, הוכה ונפצע. בהמשך, אחרי שהמנוח נפל כל הקרקע, הגיע ד"ר חליל, שוחח עם האנשים והם עזבו את המקום "**אני רוצה לציין שבא מישו שקוראים לו ד"ר חליל והוא מלקיה ממשפחת אבורנים** (אבו גנים - ש.ש.) **ודיבר איתם ואז הם הלכו, כל זה היה אחרי שאחי נפל על הרצפה והם הלכו מהמקום וברחו**" (ע' 2 ש' 18-19). לשאלת החוקר מה בדיוק קרה למנוח, השיב מנסור "**אני רק יודע שהרביצו לו ממש חזק עד שהוא נפל, לקחו אותו באמבולנס לסורוקה ואז הודיעו לנו מבית החולים שהוא נפטר ואני לא יודע אם זה מכדור או ממכות שהם נתנו לו**" (ע' 2 ש' 24-25).

לשאלת החוקר, מנסור לא ידע לתאר את הרכבים ואף טען כי אינו מכיר את האנשים אשר יצאו מהרכבים, אם כי ציין שברכבים היו כ 15 איש וכי האנשים שהגיעו קשורים למשפחת אבו גנים וכי ראה אותם הולכים לבתים של משפחת אבו גנים הסמוכים למקום האירוע לאחר האירוע, הוא אינו מכיר אותם ואינו יכול לזהות אותם אך יש למשפחת אבו גנים אנשים שגרים מלוד ויתכן שהם באו משם.

בהודעותיו השניה והשלישית של מנסור מיום 20.3.16 הוא התחמק במופגן מלהשיב לשאלות החוקר "**תביא את העו"ד שלי, אתה חוקר אותי במצב שאני לא יכול לענות לך**" (ע' 1 ש' 15) וטען כי אינו יודע לתאר את 3 הרכבים וכי לא זיהה אף אחד מהמעורבים אף שידע לומר כי חלקם מלקיה וחלקם מלוד.

בהודעתו הרביעית מיום 22.3.16, מנסור כבר משתף פעולה באופן מלא, חוזר על עיקרי הודעתו הראשונה ומוסיף לספר כי בין האנשים שהגיעו סמוך לביתם הוא זיהה את המשיב ואת מג'די אבו רפעה, כמי שהיכו בעזרת מקל את המנוח, **"מי שהרביצו לאחי זה היה טאה ומג'די. היה להם מקל ביד כל אחד מהם היה לו מקל"** (ע' 1 ש' 12-13), ואף הוסיף כי ראה את אחותו נורה ליד המנוח שזה האחרון שרוע על הקרקע **"ראיתי את אח שלי על הרצפה, ואחותי נורה הייתה ליד סלים והיא נסתה לשפוך עליו מים חשבה שהוא התעלף"** (ע' 1 ש' 13-14) בהמשך החקירה ציין מנסור לשאלת החוקר, כי בן דוד בשם סאמי, היה איתו ועם המנוח בזמן האירוע וניסה להפריד (ראה ע' 3 ש' 82-84).

4. שלא כטענת ב"כ המשיב, איני מוצאת בדברים שמסר מנסור הודעתו הרביעית סתירה מהותית להודעותיו הקודמות, ובוודאי לא כזו שיש בה לקעקע מגרסתו של מנסור או להטיל דופי של ממש בגרסתו בשלב זה של ההליך. העובדה כי זה טען בהודעתו הקודמות כי הוא לא זיהה את מי שהכה את המנוח והוא לא יודע, ומאוחר יותר, בהודעתו הרביעית, החליט לשתף פעולה וכן להצביע על מי שזיהה כמי שהגיע למקום והכה את המנוח, יכולה לנבוע מסיבות ושיקולים שונים לרבות אפשרות חששו תחילה מהמשיב ובני משפחתו.

בעימות שנערך ביום 4.5.16 עם המשיב, חזר מנסור על עיקרי הודעתו הראשונה והרביעית טען כי הוא מזהה את כמי שהיכה את אחיו, הטיח בפני המשיב יחד עם מג'די אבו רפעה הם הגיעו עם שני רכבים נוספים סמוך למקום מגוריהם, תיאר יציאתם מהרכב ופנייתם למנוח והכאתו, ולעומתו המשיב התחמק בתשובותיו ואשר ציין קיומו של סרטון המתעד מי היה ליד המנוח.

5. **נורה עסויי** אחותו מנסור ושל המנוח (להלן: **נורה**) אשר גם היא נכחה באירוע, תיארה כבר בהודעתה הראשונה מיום 20.3.16, כי הייתה בביתה ולאחר ששמעה קולות ירי וצעקות יצאה החוצה וראתה את מג'די אבו רפעה ואת המשיב אשר אחז בידו מקל והיכה פעמיים את המנוח, אשר נפל ולא קם עוד. **"אני הייתי בבית, אני שמעתי צעקות וירי, יצאתי החוצה וראיתי בחור בשם מג'די אבו רפעה שהוא שכן שלנו וטאה אבו רניים, אני ראיתי שטאה מחזיק מקל ביד וראיתי שנתן מכה לסלים (המנוח - ש.ש.) ואני ראיתי שסלים נפל ושרצה סלים לקום עוד פעם ראיתי שטאה חוזר ונותן לו מכה עוד פעם ואז ראיתי שסלים נשכב ולא קם, אני הגעתי אל סלים והתיישבתי לידו"** (ע' 1 ש' 6-9). לבקשת החוקר, הרחיבה נורה בתיאור האירוע ואף נקבה בשמות חלק מהאנשים ממשפחת אבו גנים שהיו באירוע, וציינה כי ממשפחת אלעסויי מלבד מנסור והמנוח היה גם סאמי מחמד אלעסויי.

בהמשך חזרה וציינה כי ראתה את טאה מכה בראשו של סלים **"טאה היכה את סלים על הראש, זה בקרש שהיה לו ביד"** (ע' 2 ש' 30), וחזרה ומסרה כי אחר בשם מג'די והמשיב הם שתקפו את המנוח **"טאה ומג'די הם תקפו אותו"** (ע' 2 ש' 42).

נורה, תיארה באופן בהיר ומפורט כיצד היכה המשיב את המנוח **"היה לו מקל ארוך באורך של היד ושסלים ניסה לקום עוד פעם מהמכה הראשונה, טאה נתן לו מכה נוספת"** (ע' 2 ש' 61), ותוך שהיא מצביעה על מיקום המכה בעורף ובחלק האחורי של הצוואר, והוסיפה לתאר את טאה **"לבש חולצה לבנה, טאה עם קרחת לא היה רעול פנים"** (ע' 3 ש' 74).

בהודעה נוספת של נורה, מיום 22.3.16 היא חזרה על פרטי האירוע כפי שתיארה בהודעתה מיום 20.3.16 ואף שהחוקר עדכן אותה בתוצאות בדיקה של גופת המנוח, לפיה אין סימנים לתקיפה חמורה עמדה נורה בנחישות בדעתה ואמרה "אז איך הוא נפל? טאה נתן לו מכות בראש והוא נפל, ואז טאה ברח. אני עמדתי כמה מטר משם ואני ראיתי הכל. טאה נתן לו מכה בחלק האחורי למעלה באזור של הראש או בצוואר מאחורה ואז סלים נפל מיד קם וטאה נתן לו עוד מכה בחלק האחורי וברח. ומג'די היה ליד טאה אבל לא ראיתי מה הוא עשה" (ע' 2 ש' 22-24). בהמשך החקירה לשאלת החוקר סרבה לעימות עם האנשים ששמותיהם הועלו במהלך הודעתה "אני אשה ואני לא יעמוד מול גברים, יש אלוהים למעלה והוא יעשה צדק, אל תביא אותי מולם" (ע' 3 ש' 56). לשאלת החוקר האם היא מפחדת ענתה נורה "לא מפחדת אבל אני לא רוצה בעיות, אם אני יעמוד מולם ידבר איתם, זה יעשה לי בעיות ולמשפחה" (ע' 2 ש' 54).

6. בעימות שנערך בינה למשיב ביום 4.5.16 הטיחה בפני המשיב את עיקר גרסתה, בעוד משיב התחמק מלהגיב על דבריה של נורה, תחת זאת שאל המשיב את נורה האם היא מוכנה להישבע בקוראן שהוא החזיק מקל והיכה את המנוח, כשלשאלה זו נורה השיבה בשלילה.

כאן המקום לציין כי גרסתה של נורה עיסווי, בניגוד בולט להודעותיהם של נחקרים אחרים בתיק אשר טענו באופן וגורף כי אינם מזוהים את כלי הרכב, אינם מזוהים את מהמערבים (אף שהם יודעים לומר כי חלקם באו מלוד) היא בהירה ברורה ומלאה. נורה מתארת את הדברים להוויתם ועדותה מאופיינת בדיוק בפרטים, כך למשל, במזכר של השוטר אייל סבן (מסמך יג') מתאר השוטר כי שהגיע לזירת האירוע ביום 23.3.16, ביקש מנורה להצביע היכן ראתה את הקטין סוהיב אבו גניים מחזיק באקדח ויורה (כפי שעלה מהודעותיה), נורה הצביע על עומק המגרש לכיוון כללי מערב, בבדיקה הסתבר כי אכן נמצאו תרמילים באזור המקום עליו הצביעה נורה.

7. עדות נוספת לתמוך במידת מה בגרסת נורה אחיה מנסור, היא של סאמי אלעסיי (להלן: **סאמי**) אשר בהודעתו מיום 19.3.16 מתאר כי הגעתם של 3 רכבים אשר החנו בהמשך הרחוב של בית משפחת אלעסיי כי האנשים שהיו ברכבים התקרבו לכיוון הבית של המנוח, המנוח ומנסור יצאו לקראתם ואז החלו האנשים לחבוט במנוח עם מקלות. לאחר מכן נשמעו מספר יריות שנורו לאוויר ובמקביל ראה את המנוח נופל לקרקע, ראה סאמי את מנסור הולך לכיוון המנוח כאשר משהו מהאנשים חובט במנסור וכולם ברחו, עוד סיפר כי הוא ומנסור ניסו להעיר את המנוח אך הוא לא הגיב.

סאמי אומנם טוען כי הוא לא מזוהה את האנשים שהיו במקום פרט לד"ר חליל, בטענה שהם מהעיר לוד, אולם גם לא ידע לזהות את הרכבים שהגיעו למקום וניכר כי הוא מתחמק מלתת תשובות בעניין זה.

8. לגרסת המשיב, כעולה בהודעתו מיום 1.5.16 היא כי הוא בזמן הרלוונטי היה באזור השיג ומשראה מהומות צלצל לד"ר חליל שיבוא ולאחר מכן ניסה להגיע עם רכבו לאזור הקטטה אך היו שם אנשים שהפרידו אמרו לו כי האירוע בכלל נגמר וביקשו ממנו לחזור הביתה "וזה הכל" (ע' 1 ש' 8-11). לטענתו הוא בכלל לא ראה את המנוח ביום הקטטה וכלל לא השתתף בה. הוא כן ראה את ד"ר חליל ואחר גם הוא בשם חליל מחמד אבו גניים, מפרידים בין אנשים, ראה שאנשים מחזיקים במקלות מעץ אך אינו יודע לזהות אף אחד.

משהיטיח בו החוקר כי הוא ומג'די אבו גניים היכו את המנוח, הכחיש המשיב "אני אומר לך שזה לא נכון, אני חף

מפשע ולא ראיתי את סלים (ע' 5 ש' 144), לבקשת החוקר שוב חוזר המשיב על גרסתו תוך שהוא מדגיש כי צלצל לד"ר חליל במטרה למנוע את הקטטה וכי שהגיע ברכבו לאזור הקטטה הכל היה גמור והחזירו אותו, אולם לא ידע לנקוב אף בשם אחד מאלו שמנעו ממנו להיכנס לאזור הקטטה (ראה ע' 6 ש' 159-178). בהודעה נוספת מיום 8.5.16, חזר על גרסתו לפיה כלל לא היה מעורב בקטטה והוסיף מניע להפללתו על ידי בני משפחת _____ על רקע העובדה כי הוא היה מעורב בהליך המשפטי בעניין הסכסוך על הקרקע.

משהוטחה בו העובדה כי לא התייצב לחקירה חרף שזומן וחרף ששוטרים התייצבו בביתו למסור הזמנה לחקירה מספר פעמים והוא לא התייצב למרות שידע כי הוא דרוש לחקירה ענה **"אף אחד לא הודיע לי ואף אחד לא מסר לי דרישת חקירה"** (ע' 4 ש' 77). אולם בחקירתו מיום 16.5.16, בה נמנע מלשתף פעולה טען לעניין זה כי הוא לא ברח מחקירה וכי נהוג אצלם שכל הגברים עוזבים את הבתים עד שמוצאים פתרון, וכך נעשה אצלם, כל הגברים ממשפחתו היו ברהט אצל משפחת נססארה והוא אישית היה אצל הורי אשתו בקלנסוואה כי יש שם דירה ריקה וזה נוח יותר (ראה ע' 2 ש' 5-9). עוד הוסיף כי מאחר והוא לא קשור לעניין הוא יכול לחזור לביתו בהסכמת משפחתו של המנוח, ואילו הוא היה הרוצח או מי שפגע במנוח, לא הייתה משפחת המנוח מסכימה לחזרתו. דברים אלה לציין, נסתרו בהודעתו של יוסף אלעסיו, אחיו של המנוח מיום 18.5.16 אשר שלל כי הפלג של טאה אבו גניים קרוב לסגור סולחה ויוכלו לחזור ללקיה והדגיש כי לדעתו בזמן הקרוב לא תהיה סולחה **"בזמן הקרוב לא יהיה סולחה ביננו"** (ע' 2 ש' 34), גם מנסור בהודעתו מיום 18.5.16 אומר דברים דומים, מנסור מדגיש כי מתוך 3 הפלגים של משפחת אבו גניים פלג אחד חזר ללקיה, **"יש 3 פלגים של אבו גניים, יש פלג של טאה יש פלג של עבד ויש פלג של אבו רווחה, הפלג של רווחה חזרו הביתה, אין לנו בעיה איתם, נשארו שני פלגים של עבד ושל טאה"** (ע' 1 ש' 16-17), ועוד מדגיש **"אם הוא (המשיב - ש.ש.) לא היה מעורב היינו עושים סולחה, אבל בגלל שהוא רצח לא עושים איתם סולחה"** (ע' 2 ש' 28).

9. מהמקובץ לעיל עולה תמונה של מי שהיה מעורב פעיל באירוע וזאת בעיקר מהודעותיהם של נורה ומנסור אשר מזהים בוודאות את המשיב כמי שהיכה את המנוח באמצעות מקל בערפו של המנוח שתי פעמים, וחיזוק להשתלשלות הדברים עולה גם מהודעתו של סאמי למרות שזה האחרון התחמק ולא זיהה לטענתו מי היכה את המנוח.

הודעותיו של המשיב מתחמקות, הסברו כי ראה את ההתקהלות ואז צלצל לד"ר חליל שיבוא ל"סדר את הבלאגן" ורק אז נסע לאזור ההתקהלות אך הוחזר ע"י מי שהיו שם והפרידו אינה מתיישבת עם העדויות האחרות, כך גם ביחס להסבריו לגבי אי התייצבותו לחקירה, בשעה שכל שאר המעורבים נחקרים, מיתמם המשיב וטוען כי כלל לא ידע שהוא נדרש לחקירה.

בנוסף, המשיב אינו מפריך את טענותיהם של מנסור ונורה בעימות אלא מנסה להסיט את הנושא, כך בעימות עם מנסור הוא מספר על סרטון שבדיעבד מסתבר כי אף אחד לא יודע על קיומו, ובעימות עם נורה המשיב מפעיל לחץ על נורה כי תשבע על הקוראן ובחיי ילדי אחיה.

10. אשר לטענות ב"כ המשיב ביחס למחדלי חקירה בכך שהמטרה לא עשתה שחזורים ולא הצבעה של העדים, אלה מקומם לבוא לדיון בהליך העיקרי ככל שיש בהם ממש. אשר לטענת האפליה טענה זו באה באופן כללי ולא ברור ביחס למי הופלה המשיב ועד כמה התשתית הראייתית נגד אותם אחרים עלומים הינה מספקת עד כדי הגשת כתב אישום

נגדם.

ניתנה והודעה היום ג' סיוון תשע"ו, 09/06/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהחלטה מהיום קבעתי קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב, עבירות אותן ביצע כלפי מי שמצא את מותו במהלך ביצוען של אותן עבירות, הגם שמותו של המנוח לא נגרם כתוצאה מאותה אלימות הלכאורית המיוחסת למשיב.

בעניינינו, מדובר בסכסוך עמוק בין משפחות, כך עולה מחומר החקירה, סכסוך אשר הוביל לאירוע שבמהלכו מת אדם, הוא קורבן האלימות המיוחסת למשיב.

ב"כ המשיב הסכים לקיומה של עילת מעצר, ולא יכול להיות חולק בדבר קיומה, עתר לשמוע חלופת מעצר מרוחקת מאזור הדרום, אולם לא מצאתי בשלב הזה וקודם לקבלת תסקיר אשר יביא תמונה רחבה ומפורטת בדבר הסכסוך בין המשפחות ובטענת ב"כ המשיב לפיה קיימת סולחה בין המשפחות, מה שלא עולה מחומר החקירה שבפניי וכמפורט בהחלטתי מהיום, תסקיר אשר יבחן את מסוכנות המשיב, עמדתם של המתלוננים וכיו"ב.

אשר לטענת ב"כ המשיב לאכיפה בררנית, שמעתי את ב"כ המבקשת, הוגש לעיוני חומר החקירה בענייניו של מג'די אבו רעפה, אשר נחקר גם הוא על רקע טענות כי הוא השתתף בהכאתו של המנוח. טיעוני ב"כ המבקשת לעניין זה מקובלים עליי, שכן נגד אותו מג'די אבו רעפה קיימת עדותו היחידה של מנסור, אשר אכן מוסר כי מג'די אבו רעפה יחד עם המשיב הכה באמצעות מקל את המנוח, אולם דבריו בעניין זה מאוד כלליים, הוא אומר תקף, לא אומר כיצד, היכן ובשונה באופן משמעותי מהודעתה המפורטת של נורה, אחותו של המנוח, כמפורט בהחלטתי מהיום. מצבו וענייניו של משיב זה שונה ממצבו של מג'די. לפיכך אין מקום לטענה לאכיפה בררנית, אשר ביחס אליה גם התייחסתי בתמצית בהחלטתי הקודמת.

כאמור, שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב וזאת עד ליום 26.6.2016.

המזכירות תעביר העתק החלטתי בצירוף כתב האישום לשירות המבחן.

עמוד 6

קובעת לדיון ליום 26.6.2016 בשעה 10:30.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

**ניתנה והודעה היום ג' סיוון תשע"ו,
09/06/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה**